

Arrest

nr. 283 567 van 19 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Namibische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 september 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 14 mei 2016 toe op het Belgische grondgebied op basis van een visum type D (gezinshereniging) in functie van zijn moeder.

1.2. Verzoeker werd in juli 2016 in het bezit gesteld van een A-kaart.

1.3. De moeder van verzoeker verkreeg op 6 juli 2017 de Belgische nationaliteit.

1.4. Verzoeker diende op 18 september 2019 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische moeder.

1.5. Verzoeker werd op 8 juni 2020 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 19 september 2022 een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld in de gevangenis van Hasselt.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF

Mijnheer

naam : V.(...) W.(...)

voornaam ; S.(...) M.(...) C.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit : Namibië

Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 26.10.2013 werd voor u en uw broer (M.(...) D'L(...) D.(...), geboren op (...) te (...) (Namibië), van Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017) bij het Consulaat van België te Kaapstad een visum gezinshereniging in functie van jullie moeder (V.(...) W.(...) A.(...) C.(...), geboren op (...) te (...) (Namibië), Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017 – (...)) aangevraagd. Uw moeder was sinds november 2008 in België. De visumaanvragen werden op 09.01.2014 geweigerd.

Op 11.12.2014 werd er opnieuw bij het Consulaat van België te Kaapstad een visum gezinshereniging in functie van jullie moeder aangevraagd. De visumaanvragen werden op 10.06.2015 wederom geweigerd.

Op 15.07.2015 diende uw moeder bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RvV) een beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing tegen de beslissingen d.d. 10.06.2015 tot weigering van een visum gezinshereniging in.

Op 04.12.2015 werd bij het Consulaat van België te Kaapstad nogmaals een visum gezinshereniging in functie van jullie moeder aangevraagd. De visumaanvragen werden op 08.04.2016 goedgekeurd en u werd in het bezit gesteld van een D-visum (nr. (...), afgegeven op 18.04.2016 te Kaapstad, geldig van 13.05.2016 tot 13.05.2017).

Op 14.05.2016 kwam u samen met uw broer aan in België.

Op 24.06.2016 meldde u zich aan bij de stad Antwerpen om u in de registers te laten inschrijven, u werd diezelfde dag in het bezit gesteld van een bijlage 15 geldig tot 08.08.2016,

Op 05.07.2016 werd u in het bezit gesteld van een A-kaart (tijdelijk verblijf), meermaals verlengd (laatste verlenging geldig tot 04.06.2019).

Op 11.08.2016 werd het beroep d.d. 15.07.2015 door de RvV verworpen.

Op 05.12.2017 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen ondertoezichtstelling geplaatst uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht.

Op 04.06.2019 verviel uw verblijfsvergunning.

Op 19.07.2019 werd u afgevoerd van ambtswege (voorstel afvoering van ambtswege: 31.12.2018).

Op 10.08.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Vanaf 17.09.2019 mocht u het aanhoudingsmandaat d.d. 10.08.2019 onder elektronisch toezicht ondergaan.

Op 18.09.2019 diende u te Antwerpen een “Aanvraag voor een verblijfskaart in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn van V.(...) W.(...) A.(...) C.(...) (uw moeder)” (bijlage 19ter) in.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 14.11.2019 (op verzet tegen het vonnis bij verstek d.d. 01.03.2019) tot een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 12 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht en vervoerd, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar, namelijk cannabis en aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht en vervoerd, namelijk MDMA. Feiten gepleegd op 20.06.2018. (Werkstraf gedeeltelijk ondergaan blijft: 11 maanden en 12 dagen).

Voor de feiten van inbreuk op de wetgeving inzake drugs (aanhoudingsmandaat d.d. 10.08.2019) werd u op 28.11.2019 door de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vrijgesteld.

U werd diezelfde dag, namelijk op 28.11.2019 vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

Aangezien de verblijfsaanvraag d.d. 18.09.2019 niet binnen de vooropgestelde termijn van 6 maanden behandeld werd, verkreeg u op 18.03.2020 automatisch verblijfsrecht.

Op 07.05.2020 werd u in het bezit gesteld van een bijlage 15 geldig tot 22.06.2020.

Sinds 08.06.2020 bent u in het bezit van een F- kaart geldig tot 22.05.2025.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 21.01.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden en tot een geldboete van 1.200 euro (vervangende gevangenisstraf: 1 maand) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk 3 boormachines en een slagschroevendraaier. Feit gepleegd op 20.10.2018.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.02.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 Jaar en tot een geldboete van 8.000 euro {vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar, namelijk cocaïne en cannabis (feit gepleegd tussen 31.07.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd, namelijk cocaïne en cannabis (feit gepleegd tussen 01.06.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data en laatst op 10.08.2019).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen gelastte op 16.06.2020 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 1 jaar nadat u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben in bezit gehad, aangekocht, vervoerd, ingevoerd, geteeld, aangemaakt en vervaardigd voor persoonlijk gebruik, met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd in een penitentiaire inrichting, instelling voor jeugdbescherming of een onderwijsinstelling, op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook, namelijk cannabis. Feit gepleegd op 25.03.2019 op de openbare weg.

Op 11.07.2020 werd u, na zelfaanbod, opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling d.d. 06.02.2020.

Van 13.07.2020 tot 09.09.2020 werd u onderbreking van de strafuitvoering met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend.

Op 09.09.2020 werd uw enkelband geplaatst.

De Politierechtbank van Antwerpen, afdeling Antwerpen veroordeelde u op 12.10.2020 (bij verstek) tot een geldboete van 30 euro (x8 = 240 euro) (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) wegens de niet-naleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19) en wegens de niet-naleving van het verbod op samenscholing (COVID 19).

Op 14.10.2020 werd u weer opgesloten in de gevangenis en werd de vervangende gevangenisstraf uitgesproken op 14.11.2019 in uitvoer gebracht. U had de werkstraf gedeeltelijk ondergaan en er restte u nog 11 maanden en 12 dagen gevangenisstraf.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 23.12.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan inbreuk op de wapen wetgeving, meer bepaald de dracht van een voorwerp die niet als wapen werd ontworpen maar gebruikt werd als wapen, namelijk een keukenmes (feit gepleegd op 08.03.2019 en op 24.03.2019) en een aardappelmess (feit gepleegd op 01.06.2019).

Op 19.09.2021 werd u, terwijl u opgesloten was in de gevangenis, onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van poging tot misdaad, moord

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 10.05.2022 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 30 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan met voorbedachten rade, opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg hadden. Dit feit pleegde u op 18.09.2021 in de gevangenis van Merksplas.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw zeer jonge leeftijd. Reeds als minderjarige werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht. Deze ondertoezichtstelling weerhield u er niet van ook na uw prille meerderjarigheid strafbare feiten te plegen. Tussen 14.11.2019 en 10.05.2022 werd u niet minder dan 6 maal strafrechtelijk veroordeeld. Op 12.10.2020 werd u eveneens bij verstek veroordeeld door de Politierechtbank van Antwerpen. U bevindt zich in de strafcategorie 5 tot 7 jaar en uw strafeinde is voorzien op 23.09.2026.

U werd reeds 3 maal veroordeeld voor Inbreuken op de wetgeving inzake drugs:

Op 20.06.2018 maakte u zich schuldig aan de handel in cannabis, ten aanzien van een 17-jarige en u werd in het bezit gevonden van XTC. Op 14.11.2018 werd u voor deze feiten veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering; 12 maanden). Deze feiten zijn ernstig. U

beoogde snel en gemakkelijk geld te verdienen. U hield daarbij geen rekening met de gezondheidsrisico's van verdovende middelen voor de kwetsbare en afhankelijke gebruikers en de schade die wordt toegebracht aan de samenleving. Er werd u een unieke kans geboden waarmee u instemde maar u voerde de werkstraf niet uit waardoor ze later nog uitvoerbaar kwam. Hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u het niet nodig acht uw verplichtingen na te komen en dat u zich onverantwoordelijk gedraagt. Op 10.08.2019 bleek na een fouille dat u in het bezit was van een gsm, gelden, 6 verkoopheenheden marihuana en 2 witte druppelvormige verpakkingen met cocaïne, verstopt in uw onderbroek. Uw gsm werd gebruikt voor de handel en verkoop van verdovende middelen, in het klantenbestand bevond zich een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar. U vroeg 20 à 30 euro per zakje cocaïne en 10 euro per gram marihuana. U was naar eigen zeggen ongeveer twee weken aan het dealen.

Voor deze feiten gepleegd tussen 01.06.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data en laatst op 10.08.2019 en tussen 31.07.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data werd u op 06.02.2020 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar en tot een geldboete van 8 000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen). De feiten zijn ernstig. Drugs vormen een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid. Illegale handel en bezit ervan kunnen niet getolereerd worden.

Op 25.03.2019 werd u naar aanleiding van een controle op de openbare weg inzake drugoverlast op heterdaad betrapt op het roken van een joint. U was in het bezit van 1 joint. Dit feit is ontoelaatbaar vermits het een gevaar betekent voor de volksgezondheid en bovendien aanleiding geeft tot het ontstaan van randcriminaliteit. Gelet op uw toenmalige gunstige persoonlijke situatie en uw schuldinzicht verleende de rechtbank u op 16.06.2020 de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 1 jaar om u te motiveren zich van strafbare te onthouden.

Het lijkt geen twijfel dat drugs in het algemeen een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. De handel in verdovende middelen brengt de gezondheid en de levenskwaliteit van gebruikers ernstig in gevaar. Bovendien doet de aanwezigheid van drugs in de samenleving afbreuk aan de openbare rust en veiligheid doordat een deel van de druggebruikers misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychische vlak. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs is het gevaar op recidive zonder meer aanwezig. Te meer daar u eveneens veroordeeld werd tot het betalen van een hoge geldboete.

Op 20.10.2018 zag u de sleutels van een voertuig hangen in een bloempot op de openbare weg en nam u uit het voertuig vervolgens drie boormachines en een slagschroevendraaier. U verkocht ze vervolgens in een tweedehandswinkel waar het slachtoffer zijn machines herkende. U pleegde de feiten omdat u werkloos was en in geldnood zat. Op 21.01.2020 werd u hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden en tot een geldboete van 1.200 euro (vervangende gevangenisstraf: 1 maand). Diefstallen vormen een ware plaag binnen onze maatschappij en getuigen van een gebrek aan respect voor andermans eigendom. Het karakter van de feiten beïnvloedt op negatieve wijze het veiligheidsgevoel binnen onze maatschappij.

Op 23.12.2020 werd u bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf 15 dagen). U stond terecht voor inbreuken op de v/apenwetgeving, meer bepaald de dracht van een voorwerp dat niet als wapen werd ontworpen maar gebruikt kan worden als wapen. Op 08.03.2019 omstreeks 23u45 gingen verbalisanten op aanwijzen van derden over tot interceptie daar u nabij de Grote Markt van Antwerpen rondwandelde met een bebloed gezicht en met een lang keukenmes aan de binnenkant van de rechterarm. De punt wees naar boven en de verbalisanten stelden vast dat u het duidelijk verborgen wou houden en dat u in dB mogelijkheid was om het keukenmes onmiddellijk te gebruiken als wapen. U werd overgebracht naar het politiebureau omwille van openbare dronkenschap. U verklaarde daags nadien dat u het mes bij u had omdat u in het verleden veel dealers 'afgeript' heeft. Op 24.03.2019 omstreeks 3u30 werd u gefouilleerd naar aanleiding van een vermoeden van verkoop van drugs. In dit verband werd een apart procesverbaal opgesteld. U droeg een keukenmes onder de elastiek van uw joggingbroek en verklaarde dat nodig te hebben om u te verdedigen. Op 01.06.2019 omstreeks 5u40 gingen verbalisanten op aanwijzen van derden over tot interceptie daar u in de (...) te Antwerpen duidelijk onder invloed van alcohol rondliep met een

aardappelmis in uw broekzak. U werd overgebracht naar het politiebureau omwille van openbare dronkenschap. U verklaarde dat u het mes bij u had ter bescherming.

Deze feiten zijn ernstig. Wapenbezit leidt tot maatschappelijke onveiligheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u deze wapens droeg ter bescherming. U dient goed te beseffen dat het onrechtmatig dragen van wapens enkel kan leiden tot extra geweld, niet tot een verhoogde veiligheid.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Op 18.09.2021 ging u op de wandeling in de gevangenis van Merksplas zelf de confrontatie aan met een medegevangene, nadat u besloten had (naar eigen verklaringen) "hem aan te pakken".

Het dispuut ging over een schuld van 100 euro. U voelde zich "misbruikt door hem", bent "naar hem toegegaan" en heeft "uitgehaald". U bent dusdoende zelf wetens en willens het gevecht met een medegevangene aangegaan. Van uitlokking door uw slachtoffer was er geen sprake. De rechtbank achtte het ongeloofwaardig dat u het scherpe voorwerp waarmee u in de loop van het gevecht uw slachtoffer stak per toeval zou aangetroffen hebben op de grond op het ogenblik dat u door uw slachtoffer in een wurggreep genomen was. Daardoor werd niet aangetoond, noch voldoende aannemelijk gemaakt, dat u louter en alleen uit wettige zelfverdediging van dit scherpe voorwerp gebruik had gemaakt en er daarom uw slachtoffer in het verdere verloop van het gevecht mee gestoken en ernstig verwond had. De feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Op 10.05.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf; 30 dagen).

Uit het Vonnis tot afwijzing van een elektronisch toezicht en tot afwijzing van een beperkte detentie uitgesproken door de Strafvorderingrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) op 18.02.2022 blijkt: "1/ groeide op in uw thuisland Namibië. Uw vader overleed toen u erg jong was en uw moeder vertrok naar België toen u zes jaar oud was. U groeide op bij verschillende gezinnen en op verschillende plaatsen in Namibië, zonder ouders. U pleegde strafbare feiten vanuit een overlevingsmodus.

Toen u 17 jaar oud was, kwam u samen met uw broer naar België om bij uw moeder te gaan wonen maar u kon moeilijk wennen aan het leven hier. Uiteindelijk liep het fout bij uw moeder, die u in 2018 aan de deur zette. U greep terug naar uw oude overlevingsmodus en antisociale gedragingen en vond aansluiting bij een vriendengroep die ook bezig was met criminaliteit.

Volgens de PSD vertoont u antisociaal gedrag en heeft u ook problemen met cannabisgebruik. Op lange termijn is de prognose negatief en de PSD is van mening dat u nog een lange weg af te leggen heeft om een leven uit te bouwen buiten het crimineel milieu. Het is duidelijk dat intensieve begeleiding en coaching hierbij nodig zullen zijn". Er dient te worden opgemerkt dat het plan dat u voor ogen heeft, namelijk met de VDAB op zoek gaan naar een tewerkstelling en begeleiding volgen bij een externe dienst zoals U-Turn, Vagga of het Alternatief, geen afbreuk doen aan de beoordeling dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Gelet op het herhalend karakter, de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid, een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds onder toezicht werd geplaatst door de Jeugdrechtbank; dat u door de Politie rechtbank veroordeeld werd; dat u zes maal werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank; dat het feit dat de feiten die leidden tot uw laatste veroordeling in de gevangenis werd gepleegd, wijst er op dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 19.10.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Diezelfde dag werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. U verklaarde dat uw taal Nederlands is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u Afrikaans kan spreken en lezen; dat u sinds 15.05.2016 in België bent; dat u in het bezit bent van een identiteitskaart en een vervallen paspoort die bij uw moeder liggen – (...)((...)); dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was bij uw moeder in de (...); dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie heeft in

België; dat uw moeder, uw broer en uw zusje in België verblijven – (...); dat u geen minderjarige kinderen heeft België of buiten België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u alleen uw familie heeft in België (moeder, broer en zus); dat de rest van uw familie er niet meer is en dat uw moeder daardoor geen reden zag om in Namibië te blijven; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in België school heeft gevolgd maar deze niet heeft afgemaakt; dat u deeltijds onderwijs heeft gevolgd - dakwerker; dat u altijd gewerkt heeft via interims, dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst omdat u op school zat en ook niet in een ander land, dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omdat al uw familieleden in België zijn en u daardoor niemand heeft in uw vaderland waar u terecht kan; dat u naar België bent gekomen voor gezinshereniging en voor een beter leven en u dat ook graag zou willen; dat u in uw land niet zoveel kans op succes heeft als in België.

U voegde de volgende bijkomende documenten toe: een bewijs van inschrijving; een brief van uw moeder en een fiscale fiche 281.10 - aanslagjaar 2021 - inkomsten 2020.

Daar u op 19.09.2021 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst voor feiten gepleegd in de gevangenis op 18.09.2021 werd het onderzoek tot een beëindiging van uw verblijfsrecht uitgesteld tot na een eventuele veroordeling. Op 10.05.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan met voorbedachten rade, opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg hadden.

Op 01.09.2022 werd u nogmaals gehoord door de terugkeerbegeleider. Uw vorige verklaringen werden overlopen en u werd gevraagd of u bijkomende informatie wenste te geven en/of aanvullingen wenste te doen. U voegde volgende verklaringen toe: dat u in het bezit bent van een F-kaart; dat u niet weet waar uw paspoort is en dat u een 5-tal maanden geleden nog een broertje gekregen heeft (V.(...) W.(...) N.(...)) en hem nog nooit heeft gezien.

U voegde de volgende bijkomende documenten toe: een fiche vakantiegeld 2021 - uw prestaties van het 2020; een loonstrook augustus 2020; een arbeidsovereenkomst voor bediende (bepaalde duur); een raamcontract voor arbeiders - bepaald werk - bepaalde duur en individueel document - op afroep; een loonbrief periode 20.08.2018 tot 26.08.2018 en uw loopbaangegevens.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw moeder (V.(...) W.(...) A.(...) C.(...), geboren op (...) te (...), Namibië, Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017), uw broers (M.(...) D'L.(...) D.(...), geboren op 11.07.2005 te (...), Namibië, van Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017 en V.(...) W.(...) N.(...) G.(...), geboren op (...) te Antwerpen, Belgische nationaliteit), en uw zus V.(...) W.(...) S.(...) B.(...), geboren op (...) te (...), Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017) verblijven in België. Vóór u in de gevangenis terechtkwam, stond u officieel ingeschreven op hetzelfde adres als uw moeder, uw broer D'L.(...) D.(...) en uw zus S.(...) B.(...). Uw broer N.(...) G.(...) werd op (...) geboren tijdens uw detentie en u verklaarde dat u hem nog niet heeft gezien.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw broers en uw zus. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen. Uit de omstandigheid dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw moeder, uw broers en uw zus en dat u in het verleden altijd bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw broers en uw zus worden afgeleid. Sinds uw huidige detentie kreeg u in de gevangenis nog geen bezoek van uw familieleden (zie bezoekerslijst tot 14.09.2022). Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt of, hoe en hoe vaak u contact onderhoudt met uw familieleden nu zij u niet bezoeken en u de gevangenis sinds 14.10.2020 niet meer verliet. Uw moeder was bijna 8 jaar in België alvorens u haar kon vervoegen. Uit de eerste visumaanvraag die ingediend werd op 26.10.2013, blijkt dat verklaard werd dat u sinds uw geboorte opgevoed werd door de familie van uw vader aangezien uw moeder bij uw geboorte slechts 17 jaar oud was en nog naar school ging. Bij een latere aanvraag werd verklaard dat u reeds geruime tijd opgevoed werd door uw grootmoeder langs moederszijde maar dat deze overleed op 22.11.2014 waardoor er geen opvang voor u meer zou geweest zijn in Namibië. Uit het

SURB vonnis d.d. 18.02.2022 blijkt dat uw moeder u in 2018 al eens aan de deur zette nadat het fout liep. Uit de database van de gevangenis blijkt dat u toen u van 09.09.2020 tot 14.10.2020 E.T. had niet op het adres van uw moeder verbleef. Uw moeder zou volgens een schrijven d.d. 19.07.2021 wel bereid zijn Voor u in te staan, ook financieel". Financiële steun kan uw moeder u ook geven wanneer u buiten België verblijft. Zoals supra uiteengezet werd, kwam u a heel snel na uw aankomst in België in aanraking met Justitie; anderhalf jaar na aankomst plaatste de Jeugdrechter u reeds onder toezicht Sinds u op 21.05.2017 meerderjarig werd, werd u reeds 6 maal strafrechtelijk veroordeeld. Het moge duidelijk zijn dat de nabijheid van uw moeder, u niet gestimuleerd heeft om u te onthouden van crimineel gedrag.

Uw leeftijd, met name 23 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen. Bovendien kunnen jullie ook via de moderne communicatiekanalen contact onderhouden, uit niks blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Uw moeder slaagde er blijkbaar in het verleden niet in u nodige structuur en begeleiding te geven om u van het slechte pad te houden, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat zij daar nu wel in zouden slagen. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw moeder, uw broers en uw zus die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld kwam u op 14 05.2016 naar België in het kader van een gezinshereniging met uw moeder. U was toen bijna 17 jaar en u bent inmiddels 23 jaar. Gezien de leeftijd waarop u in België aangekomen bent, is het normaal dat u hier school liep en dat er ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U ontspoorde al heel snel na uw aankomst hier omdat u, zo blijkt uit het SURB vonnis d.d. 08.02.2022, moeilijk kon wennen aan het leven hier.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Namibië dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Namibië dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Namibië of daar waar u zich zal vestigen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Namibië om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Namibië, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Namibië niet verwacht zou mogen worden U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een grootste deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. Uit uw administratief dossier blijkt dat uw moeder reeds vanaf 2008 in België verbleef. Zoals supra reeds aangegeven werd bij uw eerste visumaanvraag verklaard dat uw moeder nog school liep toen u geboren werd en dat u sinds uw geboorte opgevoed werd door de familie van uw vader. U en uw broer verbleven volgens de verklaringen naar aanleiding van de tweede visumaanvraag ook enige tijd bij uw grootmoeder (de moeder van uw moeder). In december 2014 overleed zij, U en uw broer verbleven na het overlijden van uw grootmoeder bij een kennis, dit om de periode te overbruggen in afwachting van de goedkeuring van een visum. Uit het SURB vonnis d.d. 08.02.2022 blijkt dat u bij verschillende gezinnen en op verschillende plaatsen in Namibië opgroeide, zonder ouders. Hoe dan ook hebt u tot u bijna 17 jaar was in Namibië gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kan uw moeder u vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Zij verklaarde trouwens dat ze u financieel zou steunen wanneer u vrijkomt. U verklaarde dat u naar België kwam voor een beter leven en dat u in Namibië niet zoveel kans had op succes, maar er kan enkel vastgesteld worden dat u geen van de kansen om een beter leven te hebben en succesvol te worden heeft gegrepen. In tegendeel, u pleegde het ene strafbare feit na het andere en werd, ondanks dat u pas op 21.05.2017 meerderjarig werd, al 6 maal correctioneel veroordeeld.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 44bis, §4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het redelijkheids-, het zorgvuldigheids- en het proportionaliteitsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt in zijn eerste en enig middel het volgende:

"Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan het verblijf van verzoeker.

De bestreden beslissing stelt dat met inachtneming van de door verzoeker aangevoerde omstandigheden op grond van de in de beslissing vermelde elementen geconcludeerd kan worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de Vreemdelingenwet heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van zijn verblijf in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Op 19.10.2021 werd verzoeker tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om zijn recht op verblijf te beëindigen en dat verzoeker mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode ontzegd zou worden.

Er werd hem de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

Diezelfde dag werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. Verzoeker verklaarde hierbij het volgende;

- zijn taal Nederlands is, dat hij Engels en Nederlands kan lezen en/of schrijven, dat hij Afrikaans kan spreken en lezen;

- dat hij sinds 15.05.2016 in België is, dat hij in het bezit is van een identiteitskaart en een vervallen paspoort die bij zijn moeder liggen – (...) ((...));

- dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert te reizen of terug te keren naar zijn herkomstland;

- dat hij voor hij in de gevangenis belandde woonachtig was bij zijn moeder in de (...);

- dat hij niet getrouwd bent en geen duurzame relatie heeft in België;

- dat zijn moeder, zijn broer en zijn zusje in België verblijven – (...);

- dat hij geen minderjarige kinderen heeft België of buiten België;

- dat hij niet getrouwd is of een duurzame relatie heeft in zijn land van herkomst of in een ander land dan België;

- dat hij geen familie heeft in zijn land van herkomst of in een ander land dan België;

- dat hij alleen zijn familie heeft in België (moeder, broer en zus) en dat de rest van zijn familie er niet meer is en dat zijn moeder daardoor geen reden zag om in Namibië te blijven;

- dat hij geen minderjarige kinderen heeft in zijn land van herkomst of in een ander land dan België;
- dat hij in België school heeft gevolgd maar deze niet heeft afgemaakt; dat hij deeltijds onderwijs heeft gevolgd – dakwerker, dat hij altijd gewerkt heeft via interim en dat hij niet gewerkt heeft in zijn land van herkomst omdat hij op school zat en ook niet in een ander land;
- dat hij niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België: dat hij niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren omdat al zijn familieleden in België zijn en hij daardoor niemand heeft in zijn vaderland waar hij terecht kan;
- dat hij naar België is gekomen voor gezinshereniging en voor een beter leven en hij dat ook graag zou willen, dat hij in zijn land niet zoveel kans op succes heeft als in België.

Verzoeker voegde de volgende bijkomende documenten toe: een bewijs van inschrijving; een brief van zijn moeder en een fiscale fiche 281.10 - aanslagjaar 2021 - inkomsten 2020.

Daar hij op 19.09.2021 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst voor feiten gepleegd in de gevangenis op 18.09.2021 werd het onderzoek tot een beëindiging van zijn verblijfsrecht uitgesteld tot na een eventuele veroordeling.

Op 10.05.2022 werd verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling.

Op 01.09.2022 werd verzoeker nogmaals gehoord door de terugkeerbegeleider.

Zijn vorige verklaringen werden overlopen en hij werd gevraagd of hij bijkomende informatie wenste te geven en/of aanvullingen wenste te doen.

Verzoeker voegde onder andere aan zijn verklaringen toe dat hij dat in het bezit is van een F-kaart en dat hij een 5-tal maanden geleden nog een broertje gekregen heeft (V.(...) W.(...) N.(...)).

Verzoeker voegde de volgende bijkomende documenten toe:

een fiche vakantiegeld 2021 - zijn prestaties van het 2020; een loonstrook augustus 2020; een arbeidsovereenkomst voor bediende (bepaalde duur), een raamcontract voor arbeiders - bepaald werk - bepaalde duur en individueel document - op afroep, een loonbrief periode 20.08.2018 tot 26.08.2018 en zijn loopbaangegevens.

Verzoeker beseft dat hij fouten heeft gemaakt maar wenst dit graag recht te zetten en wenst zijn leven in België met zijn familie verder te zetten.

Het spreekt namelijk voor zich dat er voorzichtig dient te worden omgegaan met de intrekking van het verblijf van iemand die al duurzaam is geïntegreerd en een sociaal leven heeft opgebouwd in België. Derhalve dient rekening gehouden te worden met de concrete omstandigheden, en dienen deze ook zo volledig mogelijk nagegaan te worden.

Ook in geval van het hebben gepleegd van de strafrechtelijke feiten dient de minister of zijn gemachtigde bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening te houden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Uit de parlementaire voorbereiding van de Wet van 25 april 2007, blijkt dat de wetgever bij de wijziging van het genoemde artikel verwijst naar de preambule en verschillende bepalingen van de Richtlijn 2004/38/EG en het artikel 8 van het EVRM1.

Bij het nemen van een beslissing tot het beëindigen van een verblijfsrecht, dient de minister of zijn gemachtigde een afweging te maken van alle belangen die in het geding zijn, en die gerelateerd zijn aan de individuele situatie van de betrokkene.

De minister of zijn gemachtigde dient na te gaan of de betrokkene zijn verblijfsrecht niet kan behouden op basis van strikt persoonlijke gronden, aangezien de elementen die het behoud van het verblijfsrecht zouden kunnen verantwoorden, eveneens voortkomen uit het privéleven van de betrokkene.

Verzoekers moeder, V.(...) W.(...) A.(...) C.(...), zijn broers, M.(...) D'L.(...) D.(...), V.(...) W.(...) N.(...) G.(...) en zus V.(...) W.(...) S.(...) B.(...), verblijven allen in België en bezitten allemaal de Belgische nationaliteit.

Verzoeker woonde vooraleer hij in de gevangenis terecht kwam, met zijn moeder, broer D'L.(...) D.(...) en zus S.(...) B.(...). Zijn jongste broer, N.(...) G.(...) werd op (...) geboren tijdens zijn detentie.

De bestreden beslissing stelt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen enkel onder de bescherming van artikel 8 EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

De bestreden beslissing stelt onterecht dat uit zijn administratief dossier niet blijkt dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen verzoeker en zijn moeder, broers en zus.

Men stelt dat verzoeker geen stukken voor legt die het tegendeel bewijzen. Uit de omstandigheid dat hij over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij zijn moeder, zijn broers en zijn zus en dat uit het feit dat hij in het verleden altijd bij hen gewoond heeft, niet ipso facto kan worden afgeleid dat er een band van bijzondere afhankelijkheid tussen hen is.

Tevens wijst men er in de bestreden beslissing op dat sinds zijn huidige detentie verzoeker in de gevangenis nog geen bezoek van zijn familieleden (zie bezoekerslijst tot 14.09.2022) heeft gekregen. Echter dient er opgemerkt te worden dat verzoeker en zijn familie op zeer regelmatige basis telefonisch contact hebben. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat de moeder van verzoeker op 26.01.2022 bevallen is en dat het tijdens de zwangerschap en na de zwangerschap, omwille van haar pasgeboren kindje moeilijk is om zich te verplaatsen naar Hasselt. Er dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat zijn familie woonachtig is in Essen, m.a.w. meer dan 100 km van Hasselt. Om deze verplaatsing met het openbaar vervoer te doen is quasi onmogelijk! Er dient eveneens gewezen te worden op het feit dat de familie wel regelmatig op bezoek kwam toen verzoeker zich in de gevangenis te Antwerpen bevond. Echter is verzoeker van mening dat er weldegelijk bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden aanwezig zijn.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de vader van verzoeker sinds lange tijd overleden is en dat verzoeker en zijn broer opgevoed werden door de familie van zijn vader aangezien zijn moeder bij zijn geboorte slechts 17 jaar oud was en nog naar school ging. De familie van zijn vader die hem hebben opgevoed zijn inmiddels overleden. Ook zijn grootmoeder langs moederszijde die mede voor zijn opvoeding in stond is overleden. Verzoeker heeft bijgevolg geen opvang en vangnet meer in Namibië. Verzoeker probeerde zich na de eerste veroordelingen te herpakken met steun van zijn familie, onderging zijn werkstraf en werkte in de periode van november 2019 tot oktober 2020. Dit blijkt ook uit de voorgelegde stukken, m.n. een fiche vakantiegeld 2021 - zijn prestaties van het 2020; een loonstrook augustus 2020; een arbeidsovereenkomst voor bediende (bepaalde duur); een raamcontract voor arbeiders - bepaald werk - bepaalde duur en individueel document - op afroep.

Hoewel hij inmiddels terug op het goede pad was, werd hij op 14.10.2020 terug opgesloten omwille van de feiten gepleegd in 2018-2019. Er wordt niet betwist dat verzoeker al heel snel na zijn aankomst in België in aanraking kwam met Justitie. Doch stelt men onterecht dat het duidelijk is dat de nabijheid van zijn moeder, hem niet gestimuleerd heeft om hem te onthouden van crimineel gedrag. Verzoeker had inderdaad moeilijk om zich te integreren toen hij op zeventienjarige leeftijd in België aankwam en dit mede door zijn moeilijke jeugd die hij in Namibië heeft gehad.

De bestreden beslissing verwijst hierbij naar het vonnis van de Strafvorderingrechtbank te Antwerpen op 18.02.2022 waarin men het volgende stelt :

"u groeide op in uw thuisland Namibië. Uw vader overleed toen u erg jong was en uw moeder vertrok naar België toen u zes jaar oud was. U groeide op bij verschillende gezinnen en op verschillende plaatsen in Namibië, zonder ouders. U pleegde strafbare feiten vanuit een overlevingsmodus. Toen u 17 jaar oud was, kwam u samen met uw broer naar België om bij uw moeder te gaan wonen maar u kon moeilijk wennen aan het leven hier. Uiteindelijk liep het fout bij uw moeder, die u in 2018 aan de deur zette. U greep terug naar uw oude overlevingsmodus en antisociale gedragingen en vond aansluiting bij een vriendengroep die ook bezig was met criminaliteit. Volgens de PSD vertoont u antisociaal gedrag en heeft u ook problemen met cannabisgebruik. Op lange termijn is de prognose negatief en de PSD is van mening dat u nog een lange weg af te leggen heeft om een leven uit te bouwen buiten het crimineel milieu. Het is duidelijk dat intensieve begeleiding en coaching hierbij nodig zullen zijn".

Verder stelt de bestreden beslissing dat er opgemerkt dient te worden dat het plan dat verzoeker voor ogen heeft, namelijk met de VDAB op zoek gaan naar een tewerkstelling en begeleiding volgen bij een externe dienst zoals U-Turn, Vagga of het Alternatief, geen afbreuk doen aan de beoordeling dat hij een gevaar voor de samenleving zou vormen.

Er dient opgemerkt te worden dat het vonnis van de SURB dd. 18.02.2022 waar verwerende partij zelf naar verwijst stelt dat verzoeker een moeilijke jeugd heeft gehad, moeilijk kon wennen aan het leven en het bijgevolg fout liep. Men wijst er eveneens op dat de PSD van mening is dat verzoeker nog een lange weg af te leggen heeft om een leven uit te bouwen buiten het crimineel milieu en dat het duidelijk is dat intensieve begeleiding en coaching hierbij nodig zullen zijn.

Hoewel het strafrechtelijk verleden van verzoeker zeker niet goed te praten is, kan er niet betwist worden dat verzoeker begeleiding en coaching nodig heeft. Het spreekt voor zich dat verzoeker nood heeft aan zijn familie die zich in België bevindt. Er is dus weldegelijk sprake van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden. De jonge leeftijd van verzoeker en het feit dat verzoeker in Namibië niemand heeft die hem kan ondersteunen en begeleiden dient dan ook zeker in rekening genomen te worden.

Men stelt onterecht dat zijn moeder verzoeker vanuit België nog financiële steun kan bieden tot hij in staat is in zijn eigen levensonderhoud te voorzien in Namibië. Het spreekt voor zich dat verzoeker meer nodig heeft dan louter financiële steun. Verzoeker heeft nood aan een vertrouwde omgeving en (emotionele) steun en begeleiding van zijn familieleden.

Er dient bijgevolg getoetst te worden aan artikel 8 van het EVRM. De kernvraag dient te worden beantwoord, namelijk of de staat binnen haar beleidsruimte een billijke afweging gemaakt heeft tussen de concurrerende belangen van het individu en het algemeen belang (zie EHRM 28 juni 2011,

Nuñez/Noorwegen, §§ 68-69). De beleidsmarge van verdragsluitende staten wordt overschreden wanneer staten geen billijke afweging maken tussen het algemeen belang enerzijds, en het belang van het individu anderzijds.

Of het nu een negatieve verplichting of een positieve verplichting betreft, in beide gevallen dienen de genomen maatregelen gerechtvaardigd en proportioneel te zijn.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben. De toepassing van de Vreemdelingenwet 1 Parl. St., 51-2845/001 6 moet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM worden getoetst (cf. RvS 26 mei 2009, nr. 193.522).

Art. 44bis. Vw. Stelt het volgende:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden [2 ...]2 om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Er wordt in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Deze beoordeling maakt een deel uit van een beoordeling van de specifieke situatie van de betrokkene, die bij elke beëindiging van een verblijfsrecht aan de orde is.

Verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met de leeftijd van verzoeker, zijn gezins- en economische situatie, zijn lang verblijf in België, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Dit is nochtans vereist op basis van artikel 44bis Vw.

Dat verzoeker zijn land van herkomst 6 jaar geleden verlaten heeft en sedertdien zijn centrum van belangen in de zin van artikel 8 EVRM in België heeft opgebouwd.

Zelfs wanneer men dus niet tot de conclusie zou komen dat er inderdaad een schending is van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, is het overduidelijk dat de Belgische Staat tekort schiet in haar zorgvuldigheidsplicht en de plicht tot formele motivering. De bestreden beslissing toont immers geen enkel spoor van een volledige, en nochtans door Europese regelgeving verplicht gemaakte belangenafweging.

De dienst Vreemdelingenzaken zijn onzorgvuldig geweest daar zij geen fatsoenlijk onderzoek hebben gevoerd.

Tegenover het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf om redenen van openbare orde en nationale veiligheid, staan een aantal garanties voor de betrokkene m.b.t. de beoordeling van de bedreiging voor de openbare orde en veiligheid. Ook moeten de minister en DVZ bij het nemen van deze beslissing, de belangen van de Belgische staat afwegen tegen de belangen van de betrokken vreemdeling, in de vorm van een evenredigheidstoets.

Dit is in casu onvoldoende gebeurt.

Verzoeker is er bewust van dat hij zware fouten heeft begaan . Desalniettemin wenst verzoeker zich te herpakken en is hij ervan overtuigd dat hij niet opnieuw dezelfde fout zal maken. Verzoeker hoopt dan ook op een laatste kans.

Het laakbare en verwerpelijke karakter van verzoekers daden kan in casu niet worden betwist. Desalniettemin heeft verzoeker al een groot deel van zijn straf ondergaan. Dit heeft verzoeker toegelaten om zijn handelingen te doen inzien en herhaling te voorkomen zodra hij in een vertrouwde omgeving kan verblijven. Verzoeker is er dan ook van overtuigd dat de straf het beoogde doel heeft bereikt. De steun van zijn familieleden in België en het gebrek aan familie in Namibië dienen niet geminimaliseerd te worden. ‘De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen’ (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

2.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel (of van het proportionaliteitsbeginsel dat er een bijzondere toepassing van is) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel (en van het proportionaliteitsbeginsel) kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

2.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 44bis, §1, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid."

Het door verzoeker geschonden geachte artikel 44bis, §4, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sedert 2016 in België verblijft in het kader van gezinshereniging en op 8 juni 2020 in het bezit werd gesteld van een F-kaart na een aanvraag (bijlage 19ter) in functie van zijn moeder die sinds 6 juli 2017 de Belgische nationaliteit verworven heeft. Op 5 december 2017 plaatste de jeugdrechtbank van Antwerpen verzoeker onder toezicht uit hoofde van zware diefstal. Verzoeker liep na het bereiken van de meerderjarigheid meerdere correctionele veroordelingen op wegens drugsfeiten, diefstal en slagen en verwondingen.

Op 21 juni 2021 werd verzoeker in de gevangenis geïnformeerd over het gegeven dat zijn verblijfsrecht wegens afwezigheid van gezamenlijke vestiging met de referentiepersoon aan een nader onderzoek werd onderworpen. Op 19 oktober 2021 werd verzoeker op de hoogte gebracht van het voornemen van het bestuur om zijn recht op verblijf te beëindigen. Een vragenlijst hoorrecht werd ingevuld en hem de mogelijkheid werd geboden relevante elementen aan te brengen. Verzoeker werd op 1 september 2022 nogmaals gehoord door de terugkeerbegeleider.

De gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat de bedreiging voor de openbare orde die voortvloeit uit verzoekers gedrag zodanig is dat verzoekers persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde, waardoor een einde werd gesteld aan zijn verblijfsrecht.

2.7. Hoewel verzoekers *casus* in wezen een louter internrechtelijke situatie betreft, aangezien niet wordt aangetoond dat de referentiepersoon gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer, dient voor de interpretatie van de begrippen uit voormeld artikel 44*bis* van de vreemdelingenwet het Unierecht in ogenschouw te worden genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stipt aan dat artikel 44*bis* van de vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de richtlijn 2004/38/EG). Artikel 44*bis* van de vreemdelingenwet werd laatst 'hersteld' door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken (B.S. 19 april 2017). In de parlementaire voorbereidingen van deze wordt voor de interpretatie van de begrippen "*openbare orde*" en "*nationale veiligheid*" teruggesproken naar de rechtspraak van het Hof van Justitie (hierna: het HvJ): "(...) *Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip "redenen van openbare orde of nationale veiligheid" het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67)*" (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, *Parl.St.*, Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23). Het HvJ heeft het ook passend geacht om de rechtspraak over openbare orde en nationale veiligheid, ontwikkeld in het kader van de richtlijn 2004/38/EG, naar analogie toe te passen op strafrechtelijk veroordeelde derdelanders die een afgeleid verblijfsrecht aan artikel 20 van het VWEU of artikel 21 van het VWEU ontleen (cf. conclusie van advocaat-generaal Szpunar van 4 februari 2016 in zaak C-165/14 alsook HvJ 13 september 2016, C-165/14, *Rendon Marin*, pt. 54-67, 81 en 84-86; HvJ 13 september 2016, C- 304/14, CS, pt. 36, 40-42, 48-49), zoals verzoeker.

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip "*openbare orde*" hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Verder moeten "*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*" worden onderscheiden van gewone "*redenen van openbare orde of nationale veiligheid*" en "*dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid*". "*Ernstige redenen*" vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone "*redenen*", terwijl "*dwingende redenen*" vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of de nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend zijn gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, §2, van de vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, *Rendon Marin*, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval. In die zin kan het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, het bestaan van een persoonlijk gedrag blijken dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, *Bouchereau*, pt. 28). Het komt de verwerende partij toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing, die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46). Bij het beoordelen van een

bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, *P.I.*, pt. 30; MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, *Parl.St.*, Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het komt aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico op recidive kan omvatten. De verwerende partij moet derhalve haar besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat zij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier.

2.8. In de bestreden beslissing wordt, met betrekking tot de vastgestelde bedreiging voor de openbare orde die van verzoeker uitgaat, eerst en vooral een overzicht geboden van zijn gerechtelijke antecedenten:

“Op 05.12.2017 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen ondertoezichtstelling geplaatst uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht.

(...)

Op 10.08.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Vanaf 17.09.2019 mocht u het aanhoudingsmandaat d.d. 10.08.2019 onder elektronisch toezicht ondergaan.

(...)

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 14.11.2019 (op verzet tegen het vonnis bij verstek d.d. 01.03.2019) tot een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 12 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht en vervoerd, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar, namelijk cannabis en aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht en vervoerd, namelijk MDMA. Feiten gepleegd op 20.06.2018. (Werkstraf gedeeltelijk ondergaan blijft: 11 maanden en 12 dagen).

Voor de feiten van inbreuk op de wetgeving inzake drugs (aanhoudingsmandaat d.d. 10.08.2019) werd u op 28.11.2019 door de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vrijgesteld.

U werd diezelfde dag, namelijk op 28.11.2019 vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

(...)

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 21.01.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden en tot een geldboete van 1.200 euro (vervangende gevangenisstraf: 1 maand) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk 3 boormachines en een slagschroevendraaier. Feit gepleegd op 20.10.2018.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.02.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 Jaar en tot een geldboete van 8.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar, namelijk cocaïne en cannabis (feit gepleegd tussen 31.07.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd, namelijk cocaïne en cannabis (feit gepleegd tussen 01.06.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data en laatst op 10.08.2019).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen gelastte op 16.06.2020 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 1 jaar nadat u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben in bezit gehad, aangekocht, vervoerd, ingevoerd, geteeld, aangemaakt en vervaardigd voor persoonlijk gebruik, met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd in een penitentiaire inrichting, instelling voor jeugdbescherming of een onderwijsinstelling, op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook, namelijk cannabis. Feit gepleegd op 25.03.2019 op de openbare weg.

Op 11.07.2020 werd u, na zelfaanbod, opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling d.d. 06.02.2020.

Van 13.07.2020 tot 09.09.2020 werd u onderbreking van de strafuitvoering met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend.

Op 09.09.2020 werd uw enkelband geplaatst.

De Politierechtbank van Antwerpen, afdeling Antwerpen veroordeelde u op 12.10.2020 (bij verstek) tot een geldboete van 30 euro (x8 = 240 euro) (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) wegens de niet-naleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19) en wegens de niet-naleving van het verbod op samenscholing (COVID 19).

Op 14.10.2020 werd u weer opgesloten in de gevangenis en werd de vervangende gevangenisstraf uitgesproken op 14.11.2019 in uitvoer gebracht. U had de werkstraf gedeeltelijk ondergaan en er restte u nog 11 maanden en 12 dagen gevangenisstraf.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 23.12.2020 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan inbreuk op de wapen wetgeving, meer bepaald de dracht van een voorwerp die niet als wapen werd ontworpen maar gebruikt werd als wapen, namelijk een keukenmes (feit gepleegd op 08.03.2019 en op 24.03.2019) en een aardappelmes (feit gepleegd op 01.06.2019).

Op 19.09.2021 werd u, terwijl u opgesloten was in de gevangenis, onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van poging tot misdaad, moord

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 10.05.2022 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 30 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan met voorbedachten rade, opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg hadden. Dit feit pleegde u op 18.09.2021 in de gevangenis van Merksplas."

Vervolgens wordt uitgebreid toegelicht waarom van zijn persoonlijk gedrag een voldoende ernstige en actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving uitgaat:

"Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw zeer jonge leeftijd. Reeds als minderjarige werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht. Deze ondertoezichtstelling weerhield u er niet van ook na uw prille meerderjarigheid strafbare feiten te plegen. Tussen 14.11.2019 en 10.05.2022 werd u niet minder dan 6 maal strafrechtelijk veroordeeld. Op 12.10.2020 werd u eveneens bij verstek veroordeeld door de Politierechtbank van Antwerpen. U bevindt zich in de strafcategorie 5 tot 7 jaar en uw strafeinde is voorzien op 23.09.2026.

U werd reeds 3 maal veroordeeld voor Inbreuken op de wetgeving inzake drugs:

Op 20.06.2018 maakte u zich schuldig aan de handel in cannabis, ten aanzien van een 17-jarige en u werd in het bezit gevonden van XTC. Op 14.11.2018 werd u voor deze feiten veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering; 12 maanden). Deze feiten zijn ernstig. U beoogde snel en gemakkelijk geld te verdienen. U hield daarbij geen rekening met de gezondheidsrisico's van verdovende middelen voor de kwetsbare en afhankelijke gebruikers en de schade die wordt toegebracht aan de samenleving. Er werd u een unieke kans geboden waarmee u instemde maar u voerde de werkstraf niet uit waardoor ze later nog uitvoerbaar kwam. Hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u het niet nodig acht uw verplichtingen na te komen en dat u zich onverantwoordelijk gedraagt. Op 10.08.2019 bleek na een fouille dat u in het bezit was van een gsm, gelden, 6 verkoopheenheden marihuana en 2 witte druppelvormige verpakkingen met cocaïne, verstopt in uw onderbroek. Uw gsm werd gebruikt voor de handel en verkoop van verdovende middelen, in het klantenbestand bevond zich een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar. U vroeg 20 à 30 euro per zakje cocaïne en 10 euro per gram marihuana. U was naar eigen zeggen ongeveer twee weken aan het dealen.

Voor deze feiten gepleegd tussen 01.06.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data en laatst op 10.08.2019 en tussen 31.07.2019 en 11.08.2019, meermaals, op niet nader bepaalde data werd u op 06.02.2020 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar en tot een geldboete van 8 000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen). De feiten zijn ernstig. Drugs vormen een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid. Illegale handel en bezit ervan kunnen niet getolereerd worden.

Op 25.03.2019 werd u naar aanleiding van een controle op de openbare weg inzake drugoverlast op heterdaad betrapt op het roken van een joint. U was in het bezit van 1 joint. Dit feit is ontoelaatbaar vermits het een gevaar betekent voor de volksgezondheid en bovendien aanleiding geeft tot het ontstaan van randcriminaliteit. Gelet op uw toenmalige gunstige persoonlijke situatie en uw schuldinzicht verleende de rechtbank u op 16.06.2020 de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 1 jaar om u te motiveren zich van strafbare te onthouden.

Het lijkt geen twijfel dat drugs in het algemeen een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. De handel in verdovende middelen brengt de gezondheid en de levenskwaliteit van gebruikers ernstig in gevaar. Bovendien doet de aanwezigheid van drugs in de samenleving afbreuk aan de openbare rust en veiligheid doordat een deel van de druggebruikers misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychische vlak. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs is het gevaar op recidive zonder meer aanwezig. Te meer daar u eveneens veroordeeld werd tot het betalen van een hoge geldboete.

Op 20.10.2018 zag u de sleutels van een voertuig hangen in een bloempot op de openbare weg en nam u uit het voertuig vervolgens drie boormachines en een slagschroevendraaier. U verkocht ze vervolgens in een tweedehandswinkel waar het slachtoffer zijn machines herkende. U pleegde de feiten omdat u werkloos was en in geldnood zat. Op 21.01.2020 werd u hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden en tot een geldboete van 1.200 euro (vervangende gevangenisstraf. 1 maand). Diefstallen vormen een ware plaag binnen onze maatschappij en getuigen van een gebrek aan respect voor andermans eigendom. Het karakter van de feiten beïnvloedt op negatieve wijze het veiligheidsgevoel binnen onze maatschappij.

Op 23.12.2020 werd u bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf 15 dagen). U stond terecht voor inbreuken op de v/wapenwetgeving, meer bepaald de dracht van een voorwerp dat niet als wapen werd ontworpen maar gebruikt kan worden als wapen. Op 08.03.2019 omstreeks 23u45 gingen verbalisanten op aanwijzen van derden over tot interceptie daar u nabij de Grote Markt van Antwerpen rondwandelde met een bebloed gezicht en met een lang keukenmes aan de binnenkant van de rechterarm. De punt wees naar boven en de verbalisanten stelden vast dat u het duidelijk verborgen wou houden en dat u in dB mogelijkheid was om het keukenmes onmiddellijk te gebruiken als wapen. U werd overgebracht naar het politiebureau omwille van openbare dronkenschap. U verklaarde daags nadien dat u het mes bij u had omdat u in het verleden veel dealers 'afgeript' heeft. Op 24.03.2019 omstreeks 3u30 werd u gefouilleerd naar aanleiding van een vermoeden van verkoop van drugs. In dit verband werd een apart procesverbaal opgesteld. U droeg een keukenmes onder de elastiek van uw joggingbroek en verklaarde dat nodig te hebben om u te verdedigen. Op 01.06.2019 omstreeks 5u40 gingen verbalisanten op aanwijzen van derden over tot interceptie daar u in de (...) te Antwerpen duidelijk onder invloed van alcohol rondliep met een aardappelmess in uw broekzak. U werd overgebracht naar het politiebureau omwille van openbare dronkenschap. U verklaarde dat u het mes bij u had ter bescherming.

Deze feiten zijn ernstig. Wapenbezit leidt tot maatschappelijke onveiligheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u deze wapens droeg ter bescherming. U dient goed te beseffen dat het onrechtmatig dragen van wapens enkel kan leiden tot extra geweld, niet tot een verhoogde veiligheid.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Op 18.09.2021 ging u op de wandeling in de gevangenis van Merksplas zelf de confrontatie aan met een medege-detineerde, nadat u besloten had (naar eigen verklaringen) "hem aan te pakken".

Het dispuut ging over een schuld van 100 euro. U voelde zich "misbruikt door hem", bent "naar hem toegegaan" en heeft "uitgehaald". U bent dusdoende zelf wetens en willens het gevecht met een medege-detineerde aangegaan. Van uitlokking door uw slachtoffer was er geen sprake. De rechtbank achtte het ongeloofwaardig dat u het scherpe voorwerp waarmee u in de loop van het gevecht uw slachtoffer stak per toeval zou aangetroffen hebben op de grond op het ogenblik dat u door uw slachtoffer in een wurggreep genomen was. Daardoor werd niet aangetoond, noch voldoende aannemelijk gemaakt, dat u louter en alleen uit wettige zelfverdediging van dit scherpe voorwerp gebruik had gemaakt en er daarom uw slachtoffer in het verdere verloop van het gevecht mee gestoken en ernstig verwond had. De feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Op 10.05.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf; 30 dagen).

Uit het 'Vonnis tot afwijzing van een elektronisch toezicht en tot afwijzing van een beperkte detentie' uitgesproken door de Strafvuistvoeringsrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) op 18.02.2022 blijkt: "1/ groeide op in uw thuisland Namibië. Uw vader overleed toen u erg jong was en uw moeder vertrok naar

België toen u zes jaar oud was. U groeide op bij verschillende gezinnen en op verschillende plaatsen in Namibië, zonder ouders. U pleegde strafbare feiten vanuit een overlevingsmodus.

Toen u 17 jaar oud was, kwam u samen met uw broer naar België om bij uw moeder te gaan wonen maar u kon moeilijk wennen aan het leven hier. Uiteindelijk liep het fout bij uw moeder, die u in 2018 aan de deur zette. U greep terug naar uw oude overlevingsmodus en antisociale gedragingen en vond aansluiting bij een vriendengroep die ook bezig was met criminaliteit.

Volgens de PSD vertoont u antisociaal gedrag en heeft u ook problemen met cannabisgebruik. Op lange termijn is de prognose negatief en de PSD is van mening dat u nog een lange weg af te leggen heeft om een leven uit te bouwen buiten het crimineel milieu. Het is duidelijk dat intensieve begeleiding en coaching hierbij nodig zullen zijn". Er dient te worden opgemerkt dat het plan dat u voor ogen heeft, namelijk met de VDAB op zoek gaan naar een tewerkstelling en begeleiding volgen bij een externe dienst zoals U-Turn, Vagga of het Alternatief, geen afbreuk doen aan de beoordeling dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Gelet op het herhalend karakter, de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid, een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds onder toezicht werd geplaatst door de Jeugdrechtbank; dat u door de Politie rechtbank veroordeeld werd; dat u zes maal werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank; dat het feit dat de feiten die leidden tot uw laatste veroordeling in de gevangenis werd gepleegd, wijst er op dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is."

2.9. In zijn middel betwist verzoeker niet dat hij ondanks zijn jonge leeftijd een beladen criminele carrière heeft doorlopen, onder andere door het plegen van drugs- en geweldsfeiten die maatschappelijk volstrekt onaanvaardbaar zijn. Verzoeker vertoelt ondertussen al anderhalf jaar in verschillende penitentiaire inrichtingen. Het administratief dossier bevat bovendien nog een correctionele veroordeling van de rechtbank van Turnhout van 10 mei 2022 wegens feiten die zich op 18 september 2021 in de gevangenis van Merksplas hebben voorgedaan, hoewel verzoeker reeds sinds 21 juni 2021 op de hoogte was van het gegeven dat zijn verblijfsrecht het voorwerp uitmaakte van een onderzoek. Verzoeker beweert in zijn middel dat hij zich zal herpakken en dat hij niet dezelfde fout zal maken, maar hij kan op dit punt geenszins overtuigen. Er lijkt in hoofd van verzoeker wel degelijk een groot risico op recidive te bestaan. Zelfs de hem opgelegde straffen blijken hem er niet van te weerhouden nieuwe feiten te plegen. De Raad stelt vast dat de beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris wordt ondersteund door het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen van 18 februari 2022 waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat het voor verzoeker bijzonder moeilijk zal zijn om een leven uit te bouwen buiten het criminele milieu en de prognose van de psychosociale dienst in hoofd van verzoeker op lange termijn negatief is.

2.10. Naar aanleiding van het onderzoek betreffende de humanitaire en socio-economische elementen, vermeld in het door verzoeker geschonden geachte artikel 44bis, §4, van de vreemdelingenwet, had verzoeker ingevolge de uitnodigingen hiertoe, blijkens het administratief dossier, volgende gegevens aangebracht: een attest van gevangenschap, arbeidsovereenkomsten met Ikea en loonfiches van de maanden juni en augustus 2020, een arbeidsovereenkomst van R. C. S. van 27 september 2018, een document betreffende het vakantiegeld uit 2021, een attest van niet-steunverlening van het OCMW van Essen en een verklaring van verzoekers moeder.

Tijdens zijn gehoor op 19 oktober 2021 en op 1 september 2022 verklaarde verzoeker geen ziekte te hebben, voor zijn detentie bij zijn moeder te Essen te hebben gewoond, niet gehuwd te zijn en geen duurzame relatie te hebben. Zijn familieleden, met name zijn moeder, broer en een zus, wonen wel in België en hij verklaarde er sinds kort nog een klein broertje bij te hebben. Verzoeker stelde dat hij scholing doorliep, maar dat hij deze niet afwerkte en naderhand via interim had gewerkt.

2.11. Naar aanleiding van deze elementen wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

"(...)

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in

het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw moeder (V.(...) W.(...) A.(...) C.(...), geboren op (...) te (...), Namibië, Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017), uw broers (M.(...) D'L.(...) D.(...), geboren op 11.07.2005 te (...), Namibië, van Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017 en V.(...) W.(...) N.(...) G.(...), geboren op (...) te Antwerpen, Belgische nationaliteit), en uw zus V.(...) W.(...) S.(...) B.(...), geboren op (...) te (...), Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017) verblijven in België. Vóór u in de gevangenis terechtkwam, stond u officieel ingeschreven op hetzelfde adres als uw moeder, uw broer D'L.(...) D.(...) en uw zus S.(...) B.(...). Uw broer N.(...) G.(...) werd op (...) geboren tijdens uw detentie en u verklaarde dat u hem nog niet heeft gezien.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw broers en uw zus. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen. Uit de omstandigheid dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw moeder, uw broers en uw zus en dat u in het verleden altijd bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw broers en uw zus worden afgeleid. Sinds uw huidige detentie kreeg u in de gevangenis nog geen bezoek van uw familieleden (zie bezoekerslijst tot 14.09.2022). Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt of, hoe en hoe vaak u contact onderhoudt met uw familieleden nu zij u niet bezoeken en u de gevangenis sinds 14.10.2020 niet meer verliet. Uw moeder was bijna 8 jaar in België alvorens u haar kon vervoegen. Uit de eerste visumaanvraag die ingediend werd op 26.10.2013, blijkt dat verklaard werd dat u sinds uw geboorte opgevoed werd door de familie van uw vader aangezien uw moeder bij uw geboorte slechts 17 jaar oud was en nog naar school ging. Bij een latere aanvraag werd verklaard dat u reeds geruime tijd opgevoed werd door uw grootmoeder langs moederszijde maar dat deze overleed op 22.11.2014 waardoor er geen opvang voor u meer zou geweest zijn in Namibië. Uit het SURB vonnis d.d. 18.02.2022 blijkt dat uw moeder u in 2018 al eens aan de deur zette nadat het fout liep. Uit de database van de gevangenis blijkt dat u toen u van 09.09.2020 tot 14.10.2020 E.T. had niet op het adres van uw moeder verbleef. Uw moeder zou volgens een schrijven d.d. 19.07.2021 wel bereid zijn voor u in te staan, ook financieel". Financiële steun kan uw moeder u ook geven wanneer u buiten België verblijft. Zoals supra uiteengezet werd, kwam u a heel snel na uw aankomst in België in aanraking met Justitie; anderhalf jaar na aankomst plaatste de Jeugdrechter u reeds onder toezicht Sinds u op 21.05.2017 meerderjarig werd, werd u reeds 6 maal strafrechtelijk veroordeeld. Het moge duidelijk zijn dat de nabijheid van uw moeder, u niet gestimuleerd heeft om u te onthouden van crimineel gedrag.

Uw leeftijd, met name 23 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen. Bovendien kunnen jullie ook via de moderne communicatiekanalen contact onderhouden, uit niks blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Uw moeder slaagde er blijkbaar in het verleden niet in u nodige structuur en begeleiding te geven om u van het slechte pad te houden, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat zij daar nu wel in zouden slagen. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw moeder, uw broers en uw zus die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld kwam u op 14.05.2016 naar België in het kader van een gezinshereniging met uw moeder. U was toen bijna 17 jaar en u bent inmiddels 23 jaar. Gezien de leeftijd waarop u in België aangekomen bent, is het normaal dat u hier school liep en dat er ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U ontspoorde al heel snel na uw aankomst hier omdat u, zo blijkt uit het SURB vonnis d.d. 08.02.2022, moeilijk kon wennen aan het leven hier.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Namibië dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Namibië dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Namibië of daar waar u zich zal vestigen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Namibië om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Namibië, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Namibië niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een grootste deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. Uit uw administratief dossier blijkt dat uw moeder reeds vanaf 2008 in België verbleef. Zoals supra reeds aangegeven werd bij uw eerste visumaanvraag verklaard dat uw moeder nog school liep toen u geboren werd en dat u sinds uw geboorte opgevoed werd door de familie van uw vader. U en uw broer verbleven volgens de verklaringen naar aanleiding van de tweede visumaanvraag ook enige tijd bij uw grootmoeder (de moeder van uw moeder). In december 2014 overleed zij, U en uw broer verbleven na het overlijden van uw grootmoeder bij een kennis, dit om de periode te overbruggen in afwachting van de goedkeuring van een visum. Uit het SURB vonnis d.d. 08.02.2022 blijkt dat u bij verschillende gezinnen en op verschillende plaatsen in Namibië opgroeide, zonder ouders. Hoe dan ook hebt u tot u bijna 17 jaar was in Namibië gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kan uw moeder u vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Zij verklaarde trouwens dat ze u financieel zou steunen wanneer u vrijkomt. U verklaarde dat u naar België kwam voor een beter leven en dat u in Namibië niet zoveel kans had op succes, maar er kan enkel vastgesteld worden dat u geen van de kansen om een beter leven te hebben en succesvol te worden heeft gegrepen. In tegendeel, u pleegde het ene strafbare feit na het andere en werd, ondanks dat u pas op 21.05.2017 meerderjarig werd, al 6 maal correctioneel veroordeeld. Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

(...)"

Op basis van het geheel van deze elementen concludeert de gemachtigde van de staatssecretaris dat *"(h)et beëindigen van uw verblijfsrecht (...) dan ook een noodzakelijke maatregel (is) voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegens niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen."*

2.12. Verzoeker beschrijft in zijn middel zijn ganse historiek en beweert dat de Dienst Vreemdelingenzaken onzorgvuldig is geweest, geen fatsoenlijk onderzoek heeft gevoerd en geen deugdelijke belangenafweging zou hebben doorgevoerd, maar hij voert geen enkel concreet gegeven aan waarmee ten onrechte geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

Verzoeker beweert dat hij duurzaam geïntegreerd is en alhier een sociaal leven heeft opgebouwd. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat het, *"(g)ezien de leeftijd waarop u in België aangekomen bent, (...) normaal (is) dat u hier school liep en dat er ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt."* De gemachtigde van de staatssecretaris stelde immers vast dat *"(u)it niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst."* Verzoeker voegt ook aan zijn verzoekschrift geen enkel bewijsstuk toe dat zijn voorgehouden duurzame integratie aantoonst.

Daarnaast stelt verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn leeftijd, zijn gezinssituatie, zijn integratie en de bindingen met zijn land van oorsprong, maar hij verduidelijkt niet op welke wijze deze elementen zouden kunnen leiden tot de conclusie dat het verblijfsrecht behouden zou moeten blijven. Hij

benadrukt weliswaar in zijn middel dat hij beseft dat hij fouten heeft gemaakt, maar dat hij deze wil rechtzetten en zijn leven in België met zijn familie wenst verder te zetten. Het gegeven dat verzoeker door toedoen van de beslissing tot nieuwe inzichten is gekomen, betekent echter geenszins dat de motieven van de bestreden beslissing onjuist, gebrekkig of kennelijk onredelijk zouden zijn.

2.13. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘familie- en gezinsleven’, noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, *K. en T./ Finland*, § 150). Het begrip ‘privéleven’ wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, *Niemietz/Duitsland*, § 29). De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie. Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

In de bestreden beslissing wordt de familiale situatie van verzoeker als volgt toegelicht: *“Uw moeder (V.(...) W.(...) A.(...) C.(...), geboren op (...) te (...), Namibië, Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017), uw broers (M.(...) D’L.(...) D.(...), geboren op 11.07.2005 te (...), Namibië, van Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017 en V.(...) W.(...) N.(...) G.(...), geboren op (...) te Antwerpen, Belgische nationaliteit), en uw zus V.(...) W.(...) S.(...) B.(...), geboren op (...) te (...), Belgische nationaliteit sinds 06.07.2017) verblijven in België. Vóór u in de gevangenis terecht kwam, stond u officieel ingeschreven op hetzelfde adres als uw moeder, uw broer D’L.(...) D.(...) en uw zus S.(...) B.(...). Uw broer N.(...) G.(...) werd op (...) geboren tijdens uw detentie en u verklaarde dat u hem nog niet heeft gezien.”*

Verzoeker stelt in zijn middel dat hij, vooraleer hij in de gevangenis terecht kwam, samenwoonde met zijn moeder, zijn broer en zijn zus. Hij beweert ook nood te hebben aan de emotionele steun en begeleiding van zijn familieleden. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker in België nooit op duurzame wijze heeft samengewoond met zijn andere gezinsleden. Verzoeker verblijft sinds mei 2016 in België, toen hij nog maar net 17 jaar oud was. Het is onduidelijk of verzoeker werkelijk bij zijn moeder verbleef toen zij nog in Merksem woonde. In elk geval vernam de politie van Antwerpen reeds op 3 oktober 2018 naar aanleiding van een adrescontrole dat verzoeker niet mee verhuisd was met zijn moeder naar Essen. Verzoeker had sinds 19 juli 2019 zelfs geen officieel adres meer, werd op 10 augustus 2019 aangehouden en verblijft sedert 11 juli 2020 hoofdzakelijk in de gevangenis. Uit de bezoekerslijsten, die aan het administratief dossier werden toegevoegd, blijkt dat hij tijdens zijn huidige detentie in de gevangenis van Hasselt nooit bezoek heeft ontvangen van zijn familieleden. Verzoeker beweert dat hij vanuit de gevangenis zeer regelmatig telefonisch contact heeft met zijn familieleden, maar hij levert hiervan geen enkel begin van bewijs. Terloops stipt de Raad aan dat verzoeker zijn verblijfstitel te danken had aan het verstrijken van de beslissingstermijn, terwijl de verblijfsvoorwaarden uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet als dusdanig nooit werden geverifieerd.

Verzoeker wijst er in zijn middel op dat zijn moeder op 26 januari 2022 bevallen is van zijn jongste broertje en dat het door de lange verplaatsing vanuit Essen naar Hasselt onmogelijk zou zijn om hem te bezoeken. Verzoeker kan zich bezwaarlijk baseren op een daadwerkelijk gezinsleven met zijn jongste broertje als hij dit kind nog nooit heeft gezien. Wat er ook van zij, tussen verzoeker en zijn Belgische familieleden bestaat

een (uiterst precair) gezinsleven, maar dit kan onmogelijk als een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM worden gekwalificeerd. De relatie tussen verzoeker, die meerderjarig is, zijn Belgische moeder en zijn Belgische *siblings* dient immers gekenmerkt te worden door banden van afhankelijkheid die de normale emotionele banden overstijgen (*'other than normal emotional ties'*) (cf. EHRM 18 november 2014, *Senchishak v Finland*, § 55). Deze band van afhankelijkheid werd *in casu* geenszins aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldig of kennelijk onredelijk te werk ging door te oordelen dat *"(g)ezien uw strafrechtelijk verleden (...) uw familiale belangen ondergeschikt geacht (worden) aan de vrijwaring van de openbare orde"*. Er werd wel degelijk een afweging gemaakt tussen verzoekers (summiere) familiale belangen en het belang van de samenleving. Verzoeker toont niet aan dat het onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is dat aan de deugdelijk bewezen dreiging voor de openbare orde die van verzoeker uitgaat meer gewicht wordt gegeven dan aan zijn privé- en gezinsleven op het Belgische grondgebied, waarvan het duurzaam karakter niet werd aangetoond.

2.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 8 van het EVRM, noch van artikel 44bis, §4, van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke grondslagen of verkeerde juridische overwegingen of behept zou zijn met een motiveringsgebrek. Er blijkt geen onzorgvuldigheid of kennelijk onredelijke besluitvorming. Verzoeker heeft geen schending van het redelijkheids-, of het proportionaliteitsbeginsel, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN